

21. Tabor skupin za samopomoč Lučka Koroška

Za nami je 21. Tabor Lučke Koroške.

Letos smo bili že 5. leto gostje v Radinu v Radencih.

O tem, zakaj smo si za Tabor izbrali prav Terme Radenci, sem že pisala v prejšnjih Prepletanjih. Če povzamem, kaj nam je všeč.

Vse nam je dostopno s palico ali vozičkom, ne izgubljam se več, saj smo že skoraj doma, prijaznost delavcev term, ki nas pozdravljajo z nasmehom, krasen park, ki ga prehodimo tudi večkrat na dan, bližina trgovin, lekarne, cerkve, bogata ponudba terapij, ptičje žvrgolenje ob pitju termalne vode, bogata gastronomska ponudba (letos smo bili veselo presenečeni nad ponudbo medu v satnici), mehki, premehki fotelji na hodniku, ki kar kličejo h klepetu, ponudba vsemogočih domačih pridelkov, izdelkov in še in še. Vse to nas vedno znova vabi v Radin in boža našo dušo.

Ko se voditeljice pripravljamo na izvedbo Tabora, razmišljamo, kaj ponuditi udeležencem, da bo njihovo počutje dobro, da ne bodo preobremenjeni, da bo dovolj časa za sprehode, kopanje ali samo za klepet. Vsakokrat se sprašujemo ali bo dovolj gibanja, pogovorov, dela ali bo vse dovolj varno, uravnoteženo in zanimivo. Letos smo, kljub izredno velikemu številu udeležencev, uspele izpeljati bogat teden RAZVAJANJA.

Pogovorna tema AH, TA LETA je osvetlila bogastvo naših izkušenj in naših problemov s staranjem. Želim vam povedati zgodnico, ki sem jo slišala tik pred odhodom na Tabor in, ki je tudi dala naslov naši pogovorni temi.

82. letni oče vpraša svojega 50. letnega sina: » Kaj je to?« Sin mu odgovori: » Vrana, oče.«

» Kaj je to?« spet vpraša oče. » Vrana. Saj sem ti že rekel«. » Kaj je to?« še enkrat vpraša oče. » Kaj ne slišiš. Vrana je .« Oče v tišini vstane, prinese staro beležko in reče: » Preberi to!«

Sin bere: Danes sem s triletnim sinom sedel na kavču. Sin me je 23. krat vprašal : » Kaj je to?« Vsakič sem mu z ljubeznijo odgovoril: » To je vrana.« BIL SEM SREČEN. Sin gleda v prazno. Sram ga je.

Zakaj imamo za svoje otroke neskončno potrpljenje? Svojim staršem pa ga, ko to najbolj potrebujejo ne znamo dati? Starši niso breme. So bogastvo, so korenine in, ko postanejo šibki, ne potrebujejo daril. Potrebujejo nas, potrebujejo razumevanje, ljubezen, strpnost, nežnost in ČAS. Ko pride starost, ni potrebna vrana ampak potrpežljivost.

Starejši se srečujemo z vsemogočimi problemi, ki nam jemljejo moč, nas žalostijo in ob tem izgubljam zavedanje o naših bogatih življenjskih izkušnjah, o naših vlogah v današnjem svetu

in o pomembnosti vključevanja v vsa dogajanja okoli nas. Naše pogovorne teme doživljam kot obliž na rane, ki nam jih je zadalo življenje. S pripovedovanjem o sebi dajemo drug drugemu samozavest in znanje, kako premagati probleme in preskočiti ovire, ki so na naših poteh. Včasih se mi zazdi, da odhajam s takih pogovornih delavnic prerojena in močnejša. Tudi vi ?

Za delo v delavnicah smo izbrale tri enostavne tehnike, ki jih zmoremo opraviti tudi starejši, s svojimi okornimi prsti in okrnjenim vidom. Izdelke smo razstavili v hodniku hotela, razstavo pa so polepšali čudoviti šopki iz trav in zelenja nabranega v okolici hotela. Naše aranžerke iz skupine Dimke iz Mežice s svojimi umetninami vsako leto polepšajo razstavo.

Teden smo zaključili s tombolo, ki je zelo popestrila dogajanje na taboru. Ob tem dogodku so lahko »taborniki« pripovedovali o vtisih, počutju, zadovoljstvu pa tudi o pomanjkljivostih in kritikah enotedenskega skupnega življenja in dela v Radencih.

Nekaj odzivov je tu:

Izpod Pece in izpod Uršlje smo se pripeljale in pribrenčale kot z leti iztrošene čebele. V Radencih smo se razdelili v tri roje. Z maticami, ki nas usmerjajo nabirat kreposti, zmernosti, razumnosti, pravičnosti in srčnosti, smo brenčale vse dni. To so naše voditeljice Marinella, Poldika in Karmelina. V naših srcih izbrskajo stare spomine, ki so nas v mladosti bogatili, sedaj pa so že zbledeli. To druženje nas ponovno dvigne iz zaspanosti in nam z gibanjem, plavanjem in miselnim delom, daje moč za nadaljnje zdravo življenje. Hvala naši LUČKI, našim maticam, vsem čebelicam in trotom za ta teden bivanja v Radencih. Lepo nam je. Za nami je bogata paša kreposti, prijateljstva in brenčanja. Nasvidenje obsorej.

Zapisala pridna čebelica Otilija Dorič

Čudim se, da ve tri voditeljice, vse to delo z nami zmorete. Ta tabor je velik zalogaj za vas, za nas pa veliko veselje in čudovita preizkušnja.

Udeleženka Franja Mataija

Pohvala Danici za čudovito vodenje jutranje telovadbe.

Udeleženka Milka Krevh

Vesel sem, da med nami ni bilo nobenega konflikta.

Ivan Rus

Hvala vsem puncam za lepe šopke.

Kristina Kasnik

Med pogovori oz. klepeti pa sem sprejela tudi nekaj pobud za naslednji tabor. Vsi udeleženci ne morejo v bazene zaradi različnih zdravstvenih težav in ti se v času kopanja dolgočasijo, zato so omenjali, da bi jim bile v tem času ponujene druge aktivnosti n.pr. igre s kartami, puzzle, barvanje mandal, šah, spomin in podobno. Nič ni težko organizirati in v naslednjem letu bo vse to ali še več vneseno v naš program.

Najlepša hvala vsem donatorjem daril in dobrot:

Pekarni Rednak iz Mežice,

Lekarni Dren iz Raven na Koroškem in Lekarni Mežica

Čebelarju Romanu Abrahamu

Šivilji Štefki Miklavc

Leopoldina Šegel